# ATILIM

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz!

Yıl 6, Sayı 1 (61)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı — 1 Ocak 1979


Tüm yurtsever, demokratik güçler darbe ve iç savaş kışkırtıcısı Demirellere, Türkeşlere karşı birleşin! Faşizme geçit yok!

## Yeni Yıl

*Halkımız yeni yıla daha çetin savaş koşullarında, sıkıyönetim altında giriyor. Geçtiğimiz yıl, sınıf savaşları keskinleşti, faşist tırmanış ve terör yoğun, kanlı biçimler aldı. Maraş kırımı bu sürecin yeni bir halkasıdır.*

*Amerikan emperyalistleri, NATO egemen çevreleri, CIA, bölgemizdeki ve Türkiye üstündeki baskılarını arttırdı. Gerici, faşist ve Maocu güçleri silâhlandırdı, halkın üzerine sürdü. Hükümet, halka verdiği sözleri tutmadı. Emperyalist baskılar ve faşist tırmanış karşısında geri adımlar attı. Kapitalist bunalımın yükünü egemen sınıflar, hükümet halkın sırtına bindirdi.*

*Bu duruma karşı işçi sınıfının, geniş emekçi yığınların savaşları aralıksız sürdü. En önemlisi, bu savaşlar içinde TKP'nin gücü, etkinliği köyde-kentte yükseldi. MK Plenumunun toplanması, partinin gelişmesine yeni atılımlar sağladı.*

*Böylesi bir gelişmeyi emperyalist çevreler, işbirlikçi tekelci burjuvazi çıkarları açısından tehlikeli gördü. Hükümet, «hem sağa, hem sola» deyip komünistlere, bütün ilerici güçlere vurmakla, faşist tırmanışa ödün vermekle bu süreci durduramadı. Burjuvazinin bu kolunun da kendine özgü yöntemleri iflas etti. Sonuçta o, ordunun başını tutan militarist kliğin de dayatmasıyla, gericiliğin eski silâhına, sıkı yönetime sarıldı. Sıkıyönetim, halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş savaşına, tüm ilerici güçlere, en başta işçi sınıfına, komünistlere karşı yöneliktir.*

*Bu durumda, ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğini sağlamak daha da zorunlu olmuştur. Hiçbir baskı işçi sınıfının, halkımızın ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış ve sosyalizm için savaşını durduramayacaktır.*

*Komünistler, Türkiye Komünist Partisi dipdiri ayaktadır. Leninci partimiz her koşula göre savaşmaya hazırlıklıdır. Konspirasyonu, parti disiplinini daha da pekiştirmek, konumları korumak, kadroları ezdirmemek, devrimci uyanıklığı elden bırakmamak gündemdeki yeni görevlerdir. Yeni yıla böyle giriyoruz.*

## TKP MK delegasyonunun 20 Kasım — 30 Kasım arasında Küba'ya yaptığı gezi nedeniyle yayınlanan basın komünikesi

Küba Komünist Partisi'nin çağrılısı olarak Genel Sekreter İ. Bilen yoldaşın başkanlık ettiği ve bir Politbüro üyesi ve bir Merkez Komitesi üyesi yoldaşın katıldığı, Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin bir delegasyonu 20 Kasım ile 30 Kasım 1978 günleri arasında Küba'da kaldı.

Küba Komünist Partisi Merkez Komitesi Birinci Sekreteri Fidel Castro Ruz yoldaş, İ. Bilen yoldaş başkanlığındaki TKP MK delegasyonu ile kardeşçe bir karşılaşma yaptı.

Politbüro üyesi Guillermo Garcıa Frias yoldaşın başkanlık ettiği ve MK Sekreterlik üyesi ve Uluslararası İlişkiler Genel Bölümü Başkanı Raúl Valdés Vivo yoldaşın katıldığı KKP MK'nin bir delegasyonu, kardeş Türkiye Komünist Partisi delegasyonu ile görüşmelerde bulundu.

Uluslararası İlişkiler Genel Bölümü Başkan Yardımcısı Rafel Polanco Brahojos yoldaş, bölümün seksiyon başkanı ve seksiyon üyesi Javier Ardizones ve Denya Guzman yoldaşlar da görüşmelerde hazır bulundular

TKP Merkez Komitesi delegasyonu Küba'da kalış süresince KKP MK Politbüro üyesi Blas Roca Calderio ile buluştu. KKP Merkez Komitesi'nin Örgütlenme Bölümü Başkanı Jorge Valdés yoldaşla bir karşılaşma yaptı. Küba Sendikalar Birliği'nin (CTC) merkezinde CTC 2. Sekreteri Agapito Figueroa yoldaşla karşılaştı. Devrimi Savunma Komiteleri (GDR) Ulusal Yönetiminde CDR Koordinasyon Bürosu Başkan Yardımcısı Marıa Malmierca yoldaş kendilerine bu örgütün görevlerini açıkladı. Delegasyon Küçük Köylüler Ulusal Birliği'nin (ANAP) merkezine de uğradı. Burada ANAP Başkan yardımcısı Juan José Leon yoldaşla bir görüşme yapıldı. Matanzas ilinde MK üyesi ve İl Komitesi 1. Sekreteri Julıan Rizo yoldaş kendilerine bu ildeki çalışmalar üstüne bilgi verdi. Tarihsel, ekonomik ve toplumsal önem taşıyan yerleri gezdiler.

Görüşmeler sırasında her iki partinin temsilcileri partilerinin durumu ve bugünkü görevleri üstüne bilgiler verdiler. Uluslararası durumun güncel sorunları, uluslararası komünist ve işçi hareketinin durumu ve kendilerini ilgilendiren sorunlar üstünde görüş değiş-tokuşunda bulundular.

KKP MK temsilcileri, 55 yıldan fazla bir süre boyunca illegalite koşullarında, ülkesinde işçi sınıfının ve bütün emekçilerin, bütün demokratik ve ilerici güçlerinin birliği ve temel çıkarları için yorulmak bilmeksizin savaşan TKP'nin bu örnek, bu yılmaz savaşına, onun Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkelerine olan bağlılığına yüksek bir değer biçmiştir. Küba Komünist Partisi, bu savaşında kardeş Türkiye Komünist Partisi ile dayanışma içinde bulunuyor ve ona konan yasağın kalkması için demokratik ve ilerici güçlerin öne sürdüğü istemi destekliyor.

TKP MK delegasyonu, Türkiye komünistlerinin Amerika anakarasındaki ilk sosyalist devrimi ile, Küba halkının her tür saldırıya karşı 20 yıldan fazla süren yiğit savaşımı ile dayanışmasını dile getirmiştir. Küba Komünist Partisinin ve hükümetinin, en yüksek biçimini Angola'da ve Etyopya'da gösteren kararlı enternasyonalist politikasına yüksek bir değer biçmiştir. Bunun yanısıra Küba'nın Bağlantısız Ülkeler Hareketi içinde oynadığı rolü kutlamış ve VI. Tepe Toplantısı'nın başarıyla geçmesini dilemiştir.

Her iki parti, ülkelerinin, halklarının, dünyada barışın ve güvenliğin yararına olan yumuşama sürecinin gelişmesinden ve pekişmesinden kesinlikle yana olduklarını belirtmişler, ABD emperyalizminin, NATO egemen çevrelerinin bugünkü Çin yönetimi ile işbirliği içinde gerginlik yaratma, yumuşama sürecini ve barışı baltalama çabalarını yermişlerdir.

KKP ve TKP, Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkelerin ardıcıl barış politikasının uluslararası işçi hareketinin artan etkinliğinin ve ulusal kurtuluş savaşlarının dünya barışının ve yumuşamanın gelişmesine katkıda bulunduğu üstüne inançlarını belirtmişlerdir.

Her iki kardeş parti emperyalizme, yeni sömürgeciliğe ve ırk ayrımına karşı, demokrasi, ulusal bağımsızlık ve toplumsal ilerleme için savaşan halklarla, hareketlerle dayanışmalarını, onlara desteklerini duyururlar. Afrika'nın genç, bağımsız devletlerini selâmlarlar. Bugünkü Çin yönetiminin Viyetnam halkının barış içinde ulusal yeniden kuruluşunu baltalamak yolundaki barbarca bir amaçla yürüttüğü saldırılar karşısında Viyetnam ile dayanışmalarını bildirirler.

*(Devamı 2. sayfada)*

# «Savaş Yolu»

«Savaş Yolu» çıktı. Kanla, faşizmle boğuşa boğuşa ... İşçi sınıfımızın, halkımızın, bütün anti-emperyalist, ilerici güçlerin sesini yükseltiyor. Legal, demokratik basının sıralarına yeni bir güç katılıyor. İşçi sınıfı, halk, komünistler, sosyalistler, sosyal demokratlar kanlı faşist terörden yılmadı: «Savaş Yolu» bunu onbinlerce okuyucusuna gür sesiyle haykırıyor.

Demokratik basının bu yeni, onurlu üyesinin ilk sayısı, onun, daha da gelişip, serpileceğini, ana sorunlara çok daha güçlü yanıtlar vereceğini, halkın istemlerini aralıksız yansıtacağını, işçi, ve halk yığınlarının savaş yollarını aydınlatacağını gösteriyor.

«Savaş Yolu»nun bu tür çıkışı, savaşın ta kendisidir, başlı başına büyük bir başarıdır. Gazetenin ilk sayısı çıkmadan, faşistler yazı işleri müdürü Ali İhsan Özgür'ü kahpece, işkenceyle öldürdüler. Arkasından bu gazeteyi dağıtan Mehmet Çakmak'ı vurdular. Ömer Ağın'ı ağır yaraladılar. Gazetenin afişlerini asan yurtseverleri, yalnız İstanbul'da 250 genci göz altına aldılar. Demokratik örgütleri «Savaş Yolu»nu engellemek için bastılar, avukatları karakollarda dövdüler.

Bu saldırı, faşizmin erke gelmek için yürüttüğü kanlı tırmanışın bir halkasıdır. Ama durum böylesine yalın kat değildir. Faşist parti, MHP, onu destekleyen AP, bunların ağaları işbirlikçi burjuvazi, CIA, CHP sağ kanat yönetimini kullanarak plânlarını yürütmek istiyor. Bu yolda adımlar ottıkları, hükümetin demokratik özgürlüklere karşı anti-demokratik yasalar hazırlamasından, yurtsever, demokratik güçlere karşı polisi kullanmasından anlaşılıyor. CHP sağ kanadı da, faşistlerin terörüyle demokratik güçleri, komünistleri, sosyalistleri, CHP'nin sola açılan kanadını sindirmek istiyor. Bu gerçek, İstanbul siyasî polis şefinin durumu protesto için görevini bırakırken yaptığı açıklamayla bir kez daha doğrulanıyor. «Bir sağcıya karşı bir kaç solcu yakalayın» diyen İçişleri Bokanı Özaydınlı, DİSK'i, Köy-Koop'u, Töb-Der'i birbirine katmaya çalışan, bu örgütlerde komünistleri, sosyalistleri, CHP'nin sola açılan kanadını birbirine karşı kışkırtmaya yeltenen, Maocusundan, faşistine kadar herkesle bir çuvala girebilen Topuz-Eyüboğlu gibiler bütün kanlı olaylardan sorumludurlar. Hesap vermelidirler. Halk, faşizmle kolkola giren bir içişleri bakanı istemiyor.

Faşizmin saldırısı sonuçsuz kalacaktır. Çünkü tüm saldırılar faşistlerin, egemen güçlerin korkusundan ileri geliyor. Halkımız savaş yolunda yürüyecektir, yürüyor.

## Basın komünikesi

*(1. sayfadan devam)*

Her iki parti, Yakın Doğu'daki durumdan duydukları kaygıyı vurgulamışlar, Filistin halkının yasal haklarını, bağımsız ulusal devletini kurmasını tanımadan ve İsrail'in 1967'de elkoyduğu topraklardan geri çekilmesini sağlamadan bu bölgede adaletli ve kalıcı bir barışın olanaksız olduğuna inançlarını dile getirmişlerdir.

Her iki parti, Filistin halkının ve bölgedeki Arap halklarının haklarını gözetmeyen bir anlaşmanın, yalnızca gerçek bir barışa yol açmamakla kalmayıp, bunun yanısıra emperyalizmin ve gericiliğin elinde Arap dünyasının devrimci ve ilerici güçlerine karşı savaşta bir silâh olarak kullanılacağı görüşündedirler..

Her iki parti Kıbrıs sorununun barışçı çözümünden yanadır ve ada topraklarından bütün yabancı birliklerin geri çekilmesini, bu ülkenin egemenliğinin ve toprak bütünlüğünün konunmasını isterler.

Görüşmeler sırasında uluslararası komünist ve işçi hareketinin gelişmesi, birliklerinin pekişmesi yolunda çabaların güçlendirilmesi konusunda her iki parti görüş birliği içinde olduklarını saptamışlardır.

Her iki parti arasında sistematik ve gelişen bir işbirliğinin temelleri atılan görüşmeler kardeşçe bir hava içinde geçmiştir.

TKP ve KKP arasında Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi temelinde kardeşçe ilişkilerin sürekli gelişmesi, her iki halkın yararına, uluslararası komünist hareketin, barışın, demokrasi ve sosyalizmin yararınadır.

*Havana kenti*
*4 Aralık 1978*
*XI. Festival yılı*

## Ortak komünike

13–16 Aralık günlerinde, TKP Politik Büro üyesi Ahmet Saydan yoldaşın başkanlığında bir politik büro üyesi ve bir de MK üyesinden oluşan bir delegasyon, İtalyan Komünist Partisi'nin çağrılısı olarak İtalya'ya geldi. TKP delegasyonu, Cian Kaslo Pajetta başkanlığında, Sekreterlik üyesi Mario Birardi, MK'sinden Antonyo Rubbi ve Lina Fibbi ile Dış İlişkiler Seksiyonundan Vittorio Orilya'dan oluşan İKP delegasyonu ile iki ülkedeki durum ve uluslararası durumun bazı yönleri üzerinde düşünce değiş tokuşunda bulundular.

Türkiyeli yoldaşlar, Göçmen İşçiler Seksiyonu sorumlusu Cuilyano Pajetta yoldaşla, Komünist Gençlik Federasyonundan Sakkoni, De Ancelis ve Hohçi yoldaşlarla, Ekonomik Seksiyondan Rodrigez yoldaşla, Kadın Sorunları Seksiyonundan Bragtisarsi yoldaşla görüştüler.

Tartışmalar sırasında iki delegasyon; uluslararası gerginliğin azaltılmasında, silâhsızlanma ve silâh indirimi eylemini geliştirmede, özellikle iki ülkeyi özel olarak ilgilendiren Akdeniz bölgesinde barış ve güvenliğin gittikçe daha fazla güçlendirilmesinde ortak çıkarları olduğunu doğruladılar.

İKP, Türkiye halkının demokrasi ve ulusal bağımsızlık savaşıyla tam dayanışma içinde olduğunu belirtti. TKP'nin legale çıkma savaşında tam destek sağlamaya ve bu amaca yönelik bütün girişimleri tümüyle desteklemeye hazır olduğu konusunda TKP'ye güvence verdi.

İki parti ilişkilerini yoğunlaştırmayı ve iki ülke demokratik örgütleri arasındaki ilişkilerin geliştirilmesini kararlaştırdılar.

*Roma, 15 Aralık 1978*

## İki yaklaşım

Kurulduğu yıl 18 milyon dolar bütçesi olan NATO, 1978'de silâhlanma için 180 milyar dolar harcadı. «Atlantik haftası» boyunca Brüksel'den gelen silâh şakırtıları, emperyalistlerin barış sorununa yaklaşım stratejilerinden bir milim bile şaşmadıklarını belgeledi. Alınan kararlarda, silâhlanma harcamalarının her yıl en azından % 3 oranında arttırılacağı belirtiliyor. Ayrıca, sosyalist ülkeler sınır boylarında casusluk uçuşları yapacak olan «AVAKS» uçağı da kullanılacak. Bunun için NATO 3,5 milyar dolar harcıyor. Türkiye'nin bu işte payı 15 milyon dolar. 1978 bütçesinin neden % 15 oranında arttırıldığına, bütçe açıklarının sürekli yükseldiğine şaşmamak gerek. Hükümet «AVAKS» casus uçakları için Konya'larda üs kurmaya devam ederse, plân ve bütçelerini yeni «Marşal Planı»na göre çitiştirirse, işçilerimizin Avrupa tekellerine avuç açmasına, Mehmet'çiğin emperyalizme bekçilik yapmasına daha çok tanık olacağız.

Brüksel toplantılarına katılan savunma bakanı Işık, «Nötron bombasının üretimini karşı tarafın tutumuna» bağladı. Luns'ların ağzıyla konuşan Işık, bu çıkışıyla hükümetin barış sorunundaki kaypak, ikircimli tutumunu sergilemiş ol-

*(Devamı 6. sayfada)*

## Engeller kırılıyor

Sınıf ve yığın sendikacılığı yeni zorluçetin bir savaş içinde. Kamu kuruluşlarında çalışan işçiler sınıf ve yığın sendikacılığının bayrağı altında toplanıyorlar. Türk-İş içinde, Türk-İş başlarının sermayeyi, patronları birleştirme politikasına karşı tepkiler gittikçe güçleniyor. Özellikle metal işçileri, devlet gücüyle çevrelerini saran sarı-faşist sendikacı çemberini kırıyorlar. Seydişehir Alimünyum Tesislerinde, İs-Demir'de, Samsun Bakır işletmelerinde ve MKE'de onbinlerce işçi Maden-İş'in, sınıf ve yığın sendikacılığının saflarına geçiyorlar. Bu kamu kuruluşlarında süren savaş toplu sözleşme yetkisi almaktan çok ötede bir anlam ve önem taşıyor. Maden-İş, işçilerin birlik bayrağını yükselterek bu kamu kuruluşlarındaki faşist işgali kırıyor; faşist terörle işbirliği içinde olan sarı-sendikacıların egemenliğini çökertiyor. Bu savaş bir anti-faşist savaştır aynı zamanda.

Sınıf ve yığın sendikacılığı uluslararası alanda da işçi ve sendikal hareketin birliği ve dayanışması yolunda yeni adımlar attı, yeni kazanımlar elde etti. Maden-İş 22 milyon üyeli Uluslararası Metal Sendikaları Birliği'nin yönetim kuruluna seçildi.

Sınıf ve yığın sendikacılığının bu gelişmesini önlemek, DİSK'te ve DİSK'e bağlı sendikalar içinde birliği parçalamak istiyen işçi sınıfının açık ve örtülü düşmanları dört bir yandan, elbirliğiyle ve plânlı olarak Maden-İş'e ve birliği savunan diğer sendikalara saldırıyorlar. Demir Döküm, Maocu'sunun, sınıf uzlaşmacısının, CHP sağ kanadının, faşistinin ve polisinin sınıf ve yığın sendikacılığına karşı nasıl birleştiklerini gösterdi. Ama devrimci savaş geleneği olan Demir Döküm işçileri onların saldırılarını püskürttü ve püskürtecektir de.

DİSK'te ve DİSK'e bağlı sendikalarda birliğe karşı saldırıların böylesine planlı bir biçimde arttığı anda, DİSK Yürütme Kurulu en güçlü sendikaları onur kuruluna verme kararı aldı. Bu karar hem DİSK'e bağlı sendikalarca hem de anti-faşist, anti-emperyalist güçlerin birliğini savunan örgüt ve kişilerce tepkiyle karşılanmıştır. Birlik hareketini zedeleyici bu kararın Topuz'cuların, uzantısı Işıklar grubunca DİSK Yürütme Kurulundan çıkartıldığı açıktır. Ancak, işçi sınıfının hiçbir kesimini, hiçbir biçimde temsil etmeyen bu kişiler daha fazla perde arkasından oyun oynayamıyacaklardır; faşist işgalleri kıran, Maocu'ların, sınıf uzlaşmacılarının saldırılarını püskürten işçiler onlara gerekli yanıtı verecekler-dir. DİSK, Türkiye işçi sınıfının tarihsel görevindeki sorumluluk payını onurla omuzlarında taşıyacaktır.

## Lenin köşesi

### Yerel örgütlerin işlev ve ödevleri

V. İ. Lenin, *«Yerel örgütlerin eylemi partinin çalışmalarının temelidir»* der. (Tüm yapıtlar, c. 4, s. 19.) *«Yerel örgütler bu çok yönlü çalışmalarıyla (ajitasyon, propaganda ve örgütlenme) hem kendini, hem partiyi, hem sınıfı, hem de yığınları eğitirler.»* (C. 41, s. 191.)

Yaşamın çeşitli alanlarında yerel örgütler kurulması gerektiğini belirten Lenin, fabrikalarda, işçi yataklarında kurulan parti örgütlerine özel bir önem vermektedir. O şöyle diyor: *«Bize çok çeşitli örgütler, en dar kapsamlı ve konspiratif örgütler olduğu gibi geniş kapsamlı örgütler de gereklidir.»* (C. 7, s. 287.) *«Fabrikalarda kurulan örgütler bizim için çok önemlidir. Çünkü hareketimizin başlıca dayanağı büyük fabrikalarda örgütlü işçilerdir.»* (C. 7, s. 15.)

Lenin, yerel parti örgütlerinin başta gelen ödevlerinden birinin işçilere, emekçi yığınlarına partinin programını, amaçlarını, şu veya bu dönemde ortaya attığı somut belgilerin anlam ve önemini anlatmak olduğunu söyler ve der ki: *«Her yerel örgüt, yığınlar arasında ajitasyon, propaganda ve örgütlenme çalışmaları için dayanak noktaları olmalıdır. Yerel örgütler her zaman yığınların yanında, içinde olmalıdır ve onların bilincini sosyalizm doğrultusunda geliştirmeli, her özel sorunu proletaryanın genel sorunlarıyla bağlamalı, her örgütsel girişimden sınıfsal birliği güçlendirmek için yararlanmalıdır.»* (C. 17, s. 363–364.)

Lenin, parti ile yığınlar arasında sıkı bağın yerel örgütler aracılığıyla sağlandığını belirtir: *«Halkın arasında yaşamak. Onların dilek ve isteklerini, duygu ve düşünüş halini bilmek. Herşeyi bilmek. Yığınları anlamak. Yığınlara yanaşmayı becermek. Onların kesin güvenini kazanmak. (C. 44, s. 497.)*

TKP'nin Tüzüğü'nde yerel örgütlerin partinin omurgası olduğu, partiyi işçi sınıfıyla, köylü, emekçi halk yığınlarıyla bağlayan temel öbekler olduğu belirtilmekte ve onların ödevleri şöyle genellenmektedir: *«Partinin değişik alanları kapsıyan politikasını, programını, belge ve sloganlarını yığınlara yaymak, bunları yığınlara mal etmek için savaşmak. Değişik halk yığınlarının istekleri için olan direnişleri işçi sınıfının savaşlarıyla, bütün halkın ulusal bağımsızlık ve sosyal kurtuluş için olan savaşımla bağlamak. Marksizm-Leninizm ilkelerini yaymak, bu ilkelere göre ve partinin politikası üzerinde parti üyelerinin teorik, politik, kültürel her bakımdan gelişmelerine yardım etmek, parti üyelerini proleter enternasyonalizmi ilkeleriyle yetiştirmek. Bütün grup üyelerinin sıkı parti disiplinine uygularını kontrol etmek, çalışmalarını denetlemek, onlara devrimci uyanıklık aşılamak, partiyi ters akımlara karşı savunmak, her türlü oportünizmle, polis ajanlarıyla savaşmak, partinin güvenliğini sağlamak.»*

## Kıbrıs sorunu

BM 33. Genel Kurulu Kıbrıs sorununda aldığı kararlarla Güvenlik Konseyinin de Kıbrıs sorunu ile ilgili yeni kararlar almasını sağladı. Kararlarda, Kıbrısın egemenliğinin, toprak bütünlüğünün sağlanması, tüm yabancı askerlerin adadan çekilmesi, Kıbrısın tarafsızlık politikasına saygı gösterilmesi çağrısı yer aldı. İlk kez bu kararların uygulanması için somut süre saptandı. 1979'un 30 Mayısında Kıbrıs sorununun çözümünde ilerleme üstüne BM Genel Sekreterinin bilgi vermesi önerildi. Bu gelişme Kıbrıs sorununun çözümünde bir adım olarak nitelendi.

Böylece bu sorun Güvenlik Konseyinin gündemine girmiş bulunuyor. Türkiye hükümetinin bu kararlara karşı çıkması, Kıbrıs'ta çözümü sürüncemede bırakmaya çalışmasından ötürüdür. Bu da, ABD'nin NATO ülkelerinin bu kararların hèr türlü «gerçekçilikten» uzak olduğu görüşünü yaymaya kalkışmasıyla uyumludur.

ABD, Kıbrıs sorununun çözümü üstüne sözümona bir «plân» yayınladı. Bu «plân»ın amacı açıktır. Herşeyden önce bu «plân»la BM Güvenlik Konseyinin Kıbrıs sorununun çözümü ile ilgili kararlarının uygulanması yavaşlatılmak, NATO çerçevesindeki girişimler ise hızlandırılmak isteniyor. NATO'nun Güneydoğu kanadındaki çatlağı gidermek istemleri ve BM'in Kıbrıs sorunu üstüne yeni yapıcı kararları, ABD emperyalizmini, NATO'cuları böylesi bir «plân»ı hazırlamaya zorlamıştır.

Kıbrısın iç sorunları, dışardan hiç bir karışma olmaksızın, iki topluluk arasında çözülmelidir. BM Genel Sekreterinin katkısıyle toplumlararası görüşmeler başlamalıdır. Kıbrıs sorununun uluslararası yönü de uluslararası bir konferansta çözülmelidir. Tüm yabancı askerlerin kayıtsız şartsız adadan çekilmesi sağlanmalı, Kıbrıs'ın bağımsızlığı, egemenliği ve toprak bütünlüğü uluslararası güvence altına alınmalıdır.

TKP, ülkemizdeki ilerici yurtsever güçler BM'in son yapıcı kararlarını desteklemektedirler.

# BARIŞ VE PROLETARYA ENTERNASYONALIZMI

*12–15 Aralık günlerinde Sofya'da dünya komünist hareketi için, dünya halkları için büyük önem taşıyan bir forum toplandı. Bulgaristan Komünist Partisi MK'nin Barış ve Sosyalizm Sorunları dergisiyle birlikte düzenlediği teorik konferansa 73 kardeş parti yüksek düzeyde delegasyonlarla katıldı. TKP'yi Genel Sekreter İ. Bilen yoldaş başkanlığında bir delegasyon temsil etti.*

*Dünya komünist hareketinin bu forumu, emperyalist çevrelerin, NATO elebaşlarının Pekin hegemonyacılarıyla birlikte barış ve yumuşama sürecine, bu sürecin ana gücü Sovyetler Birliği ve dünya sosyalist sistemine, dünya devrimci güçlerine karşı saldırılarına ağır bir darbe indirdi. İşçi hareketi içinden bu saldırılara çanak tutanlara kesin, devrimci bir yanıt verdi. Marksizm-Leninizm konumlarından en küçük bir ayrılmanın, proletarya enternasyonalizmini yadsımanın, barış ve devrim savaşımını nasıl saptırdığını, kardeş partiler canlı pratiklerinden çıkarak kanıtladılar. Bu forum, Markşçı-Leninci ilkelerin canlılığını, evrensel geçerliğini, yenilmezliğini bir kez daha somut olarak gözler önüne serdi. Erkte olsun, erk için savaşsın, legal olsun, illegal olsun, yeni kurulsun, ya da köklü geleneği olsun değişik koşullarda, değişik yöntem ve biçimlerle savaşan kardeş partiler verimli bir deneyim ve görüş değiş tokuşu yaptılar. Aralarındaki savaş birliğini daha da pekiştirdiler. Hepsinin uğrunda savaştığı sosyalizmin, özünde Marksizm-Leninizm yasallıklarına göre kurulan, gelişen, var olan sosyalizm olduğu vurgulandı. «Avrupa komünizmi» türünden modellerin, «eleştiri» adı altında reel sosyalizme karşı yöneltilen karalamaların işçi sınıfını şaşırtmaktan, sınıf düşmanının eline koz vermekten başka bir şey olmadığı belirtildi. Dünya devrim sürecinin güç kaynağı, tarihsel gelişmenin belirleyici gücü dünya sosyalist sistemini, onun dünya proletaryasını esinlendiren örnek kazanımlarını savunmanın barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık ve sosyalizm savaşından asla ayrılmadığı doğrulandı.*

*TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşın bu tarihsel forumda yaptığı konuşmanın geniş bir özetini sunuyoruz:*

## Forumun güncelliği

«Sosyalizmin, komünizmin kuruluşu ve dünyadaki gelişimi» konulu bu konferans, günümüz koşullarında özel bir önem taşıyor. Sosyalist dünya sistemi ile dünyadaki devrim süreçleri arasındaki sıkı bağlantıyı kimilerinin yadsıma çabaları oluyor. Bu çabalar, emperyalizmin silâhlanmayı tırmandırması, gerginliği arttırması, ve bir sıra ülkede gerici, faşist akımları, rejimleri desteklemesi olgusuyla çakışıyor. Bu, rastlantı değildir. Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nden bu yana dünya devrim sürecinin temel güç kaynağı olan Sovyetler Birliği, emperyalist saldırıların boy hedefi olmaktan çıkmadı. Sosyalist ülkeleri, komünist partilerini, ulusal kurtuluş hareketlerini Sovyetler Birliği'nden ayırma çabalarının ardı arkası kesilmedi. Günümüzde konumları zayıflayan emperyalizm, saldırgan amaçlarını gerçekleştirmek için, proletarya enternasyonalizmi ve Marksizm-Leninizm ilkelerinden her türlü ayrılıştan, anti-Sovyetizmin her türünden alabildiğine yararlanmaya çalışıyor. Türkiye'de de burjuvazinin değişik kesimleri, «sol» maskesi altında anti-Sovyetizmi yürütenleri, oportünist akımları, barış savaşımına, anti-emperyalist, anti-faşist savaşıma karşı silâh olarak kullanıyor. Bütün bu nedenlerle sosyalizm ve komünizmin kuruluşu ile dünya gelişmesi arasındaki kopmaz bağı inceleyen bu forum, bizce hem teorik olarak, hem de pratik olarak büyük bir güncellik taşıyor...»

İ. Bilen yoldaş, emperyalizmin gerginliği arttırdığını belirtti ve şöyle dedi:

## Eylem programı

«Emperyalizmin silâhlanmayı hızlandırması, bugün ulaştığı dev boyutlarla, yeni bir harbin maddesel temellerini hazırlıyan bir öge oluyor. Pekin hegemonyacılarının güttüğü, ABD emperyalizmi ve NATO egemen çevreleriyle uyumlu yürüttüğü politika, bu tehlikeyi daha da arttırıyor. Harbin kaçınılmazlığını savunmak kadar, bu harp tehlikesini küçümsemek de bir yanılgıdır. Bu, yığınların barış savaşımına mobilize edilmesine ve emperyalizmin saldırganlığına karşı savunmayı güçlendirmeye engel olur.

Dünyada güçler oranının sosyalizmden yana köklü bir değişikliğe uğramasıyla harbin önlenmesi, barış içinde yanyana yaşama ilkelerinin etkinlik kazanması için ön koşullar oluşmuştur. Sovyetler Birliği, sosyalist devletler topluluğu, Avrupa'da barış ve güvenliğin, dünyada yumuşama sürecinin güçlenmesi yolunda aralıksız, ardıcıl bir savaş yürütüyor. Bu yolda atılan ileri adımlar, sosyalist dünya sistemi, uluslararası komünist hareketi ve tüm barış güçlerinin uyumlu çabalarıyla gerçekleşti.

Sovyetler Birliği'nin Birleşmiş Milletler toplantılarında yaptığı somut öneriler ve Varşova Paktı devletlerinin son Moskova deklarasyonu, barış, güvenlik ve silâhsızlanma savaşımında tüm dünya halkları için somut bir eylem programı oluşturuyor. Bu programın yaşama geçmesinde, herşeyden önce kardeş komünist partilerinin ortak, uyumlu eylemleri belirleyici önem taşıyor. Bu yolla tüm barışçı güçleri ortak eyleme çekmek olanakları daha da genişliyor.»

## Revizyonizm ve barış

«Emperyalizm, silâhlanma yarışını alabildiğine körüklediği bu dönemde, karşısında en büyük engel gördüğü dünya sosyalist sisteminin konumlarını zayıflatabilmek için ideolojik alanda da yoğun bir kampanya yürütüyor. Kapitalizmin üçüncü bunalım döneminde emperyalizm, bu alanda da cepheden açık saldırıyla başarı olanaklarını biteviye yitiriyor. Marksizm-Leninizm ilkelerinin dünya çapında etkinliğinin hızla arttığı günümüzde, emperyalizm kendini bu koşullara uydurmaya çalışıyor. Sosyalizme karşı saldırılarında her tür oportünist akımdan, döneklerden yararlanıyor. Özellikle işçi hareketi içinde, eleştiri maskesi altında reel sosyalizme düşmanlık güden her akımı destekliyor. Marksizm-Leninizmin bütünselliğine, evrensel geçerliğine karşı çıkan sözde «Marksist» görüşleri alabildiğine yayıyor. Revizyonist çabaların gürültüsü ve görüntü bolluğu, gücünü emperyalist kaynaklardan alıyor. Emperyalizm, «insan hakları» demagojisi ile giderek yoğunlaşan bir «psikolojik harp» yürütürken «yavuz hırsız» rolünü oynuyor. İşçi hareketinde kimileri de bu kampanyanın etkisi altında kalabiliyor. Hatta onun borazanlığını üstlenenler çıkıyor. Böylece, günümüzde Marksizmi-Leninizmi revize eden görüşlerle, anti-Sovyetizmin, sosyalist ülkeler düşmanlığının her türüyle savaş, yalnız teorik bir sorun olmakla kalmıyor, tüm insanlığın yazgısını doğrudan ilgilendiren, yaşamsal barış savaşımının bir sorunu oluyor.

Pekin yöneticilerinin, ideolojik bataklıktaki «uzun yürüyüşü», sonunda vardıkları nokta bu görüşü doğruluyor. Onlar da Marksizm-Leninizmi anti-Sovyetik konumlardan revize etmekle işe başladılar, şimdi NATO'nun Uzak Asya'daki 16. üyesi diye anılıyorlar...»

İ. Bilen yoldaş, NATO'ya egemen güçlerin Türkiye üzerinde baskılarını, yeni askersel üslerin açılması ve ağır askersel harcamaların arttırılması olgularına değindi. Bu baskıların Türkiye ile Sovyetler Birliği arasındaki ilişkileri engellemek amacı taşıdığını belirtti. İşbirlikçi, tekelci burjuvazinin «Sovyet tehlikesi» masalının içyüzünü açığa vurdu. Ve işçi sınıfımızın, halkımızın anti-Sovyetizme karşı savaşını sergiledi.

# BARIŞ VE PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ

İ. Bilen yoldaş, Sovyetler Birliği'nin, Türkiye karşısında izlediği Lenince ilkesel barış ve dostluk politikasına yüksek değer biçti. Türk-Sovyet ilişkilerinin geliştirilmesi ile ülkemizde yürüyen ulusal ve sosyal kurtuluş savaşının sıkı bağını vurguladı. İki ülke arasında imzalanan politik belgenin yaşama geçirilmesi için savaş ödevinin altını çizdi. Ulusal kurtuluş savaşı yıllarındaki dostluk geleneğinin komünizm kuruculuğunda sosyalist ülkelerin elde ettiği başarıları yaymanın ideolojik savaştaki önemini belirtti.

## Türkiye'de durum

İ. Bilen yoldaş, emperyalizme, NATO'ya, CENTO'ya, Ortak Pazar tekellerine bağımlılığın Türkiye'yi bunalımlara sürüklediğini belirtti. Verilerle ekonomik bunalımı ortaya koydu, bunda askersel harcamaların rolünü açıkladı.

«... Bunalımlar, yalnız emekle sermaye arasındaki çelişkiyi keskinleştirmekle kalmıyor. Bir de emperyalizm ve işbirlikçi tekelci burjuvaziyle işçi sınıfı ve halkımız arasındaki çelişki sertleşiyor. Bu, sınıf savaşlarının geniş boyutlar, sert, kanlı biçimler almasında kendini gösteriyor. Egemen güçler, eski yöntemlerle kolay kolay hükümet edemez duruma geliyorlar. Son 8 yılda 10 hükümet değişikliği oldu. Günümüzde politik bunalımın belirgin göstergesi, faşist terörün tırmanmasıdır. CİA, MİT, Kontr-gerilla örgütlerinin yönlendirdiği faşist terörün uygulayıcıları, MHP'li «bozkurtlar» ve Maocu guruplardır. Açıklamalara göre bu yıl, terörün kurbanlarının sayısı 900'ü, yaralıların sayısı binleri aşıyor.»

Bilen yoldaş, «Bu faşist terörün sivri ucunun işçi sınıfına, komünistlere ve onlara yakın olanlara çevrildiği her geçen gün daha açık ortaya çıkıyor» dedi ve somut örnekler verdi.

«... Bütün cinayet odakları bilindiği halde, hükümet bu yuvaları kurutmuyor. TKP, hükümetin seyirci kaldığı faşist cinayetlere karşı halkı yığınsal direnmeye, can güvenliği için örgütlenmeye çağırıyor. Partimiz, işçi sınıfının birliği ve bütün ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğini sağlamak için çalışıyor. TİP'e, öteki sosyalist partilere, CHP'nin sola açılan kanadına, devrimci gençliğin örgütlerine, sendikalara, yığın örgütlerine Ulusal Demokratik Cephe'de birleşme çağrısı yapıyor. Emperyalizmden kaynaklanan faşist tırmanmaya karşı, değişik kentlerde örgütlenen yığınsal eylemler, faşist güçlerin yaratmak istedikleri yılgınlığı kırmakta belirleyici rol oynuyor. Faşist MHP'nin başı Türkeş'in kömür işçileri yatağı Zonguldak'ta yığınsal bir direnişle karşılaşması ve bölgeden kovulması bunun somut örneğidir.

TKP, faşist tehlikeye karşı savaşta bireysel terörist eğilimlere karşı olduğu gibi, eylemsizlik, yılgınlık belirtileriyle de savaşıyor. Partimiz, eylem birliğine engel olan kimi örgüt yöneticilerinin ön yargılarını aşmak için sabırlı bir çaba gösteriyor.»

## TKP'ye ögzürlük ve barış

«Hükümette, Sosyalist Enternasyonal'e üyeliği geçtiğimiz Kasım ayında onaylanan CHP'nin sağ kanadı ağır basıyor. Hükümet, seçimlerde halka verdiği sözlerin tersine, demokratik özgürlükleri genişletmek şöyle dursun, daha da budama yoluna gidiyor ...» Bilen yoldaş bu gerçeği somut örneklerle sergiledi.

«... Ecevit hükümeti, Avrupa'da tek yasaklı komünist partisi olan TKP üstündeki yasağı kaldırmak bir yana, partimizin legal yayınlanan programını toplattırıyor. Onu yayınlayan ÜRÜN yayınevi yazı işleri müdürü Ahmet Taştan'ı ağır hapis istemiyle yargılıyor. Hükümetin bu baskısı, TKP'nin güçlenmesini ve TKP'ye özgürlük istemenin yığınsallaşmasını durdurma girişimidir...» ÜRÜN'le dayanışma eylemlerini sergileyen Bilen yoldaş kardeş partilere teşekkür etti ve şöyle dedi:

«... Partimizin anti-Sovyetizme karşı yürüttüğü ideolojik savaş, bir de TKP üstündeki yasağın başlıca gerekçesine karşı yöneliktir. Egemen güçler, bu yasağa «Sovyet tehlikesi» propagandasıyla gerekçe uyduruyorlar. Onlar Türkiye'nin Avrupa'da komünist partisinin yasaklandığı tek ülke olmasını, ülkemizin «jeopolitik durumu» ile açıklamaya yelteniyorlar. Görüldüğü gibi, ülkemizin NATO boyunduruğuna bağlanma gerekçesiyle, TKP üstündeki yasağın egemen güçlerce öne sürülen gerekçesi birdir — anti-Sovyetizm, anti-komünizmden ayrılmıyor.»

## TKP'ye özgürlük ve revizyonizm

«Sovyetler Birliği'nden ülkemize tehlike gelmediğinin, resmi ağızlarda açıklandığı günümüzde, TKP üstündeki yasağın daha ince gerekçeleri yaygınlaştırılıyor. TKP'yi programındaki Marksçı-Leninci ilkelerden, proletarya enternasyonalizminden ayırma çabaları, bunlar arasında baş yeri alıyor. Liberal, gerici, faşist ve Maocu yayınlar, partimizin savaş ilkeleriyle, «Avrupa komünizmi» adını verdikleri bir eğilim arasında sık sık karşılaştırma yapıyorlar. Leninci ilkelerden vazgeçmemiz koşuluyla, partimize «varolma hakkı» tanıyorlar. Türkiyeli komünistlerin, yarım yüzyılı aşkın bir süre, burjuvazinin en ağır terör ve işkencesi altında savundukları bu ilkelerden, partimiz bundan böyle de hiç bir ödün vermeyecektir. Çünkü biz, tarihsel deneyin ve kendi pratiğimizin gösterdiği gibi, Marksizm-Leninizmden, proletarya enternasyonalizminden ayrılmakla değil, tersine bu ilkelere sımsıkı bağlı kalmakla utkuya ulaşılabileceğini çok iyi biliyoruz.»

## Enternasyonal sorumluluk

«Partimiz, proletarya enternasyonalizmini tek yanlı ele almıyor. Bütün kardeş komünist partilerin savaşlarıyla dayanışma içindeyiz. Türkiye'de düzenlenen uluslararası dayanışma eylemlerinin başını komünistler-Partimiz çekiyor. Şili halkıyla dayanışma eylemleri yürütülüyor. Faşist cuntanın gemisi «La Esmeralda» ilerici gençliğin yığınsal eylemleriyle Türkiye limanlarından kovuldu. Halkımız İran halkının, eli kanlı Şah diktatörlüğüne karşı savaşını aktif destekliyor. Arap halklarıyla, Afrika, Asya, Latin Amerika halklarının ulusal ve sosyal kurtuluşları uğrundaki savaşlarıyla tam bir dayanışma içindeyiz.

TKP, dünya devrim sürecinin temel güç kaynağı olan Sovyetler Birliği'ne, sosyalist dünya sisteminin, uluslararası komünist hareketin birliğine, ulusal bağımsızlık hareketine karşı yürütülen her türlü saldırıyı göğüslemeyi güncel görev sayıyor.

Özellikle, barış ve silâhsızlanma savaşımında, sosyalist ülkelerin yapıcı girişimlerine omuz vermek, emperyalizmin saldırganlık politikasına ardıcıl karşı çıkmak, bu amaçla en geniş barış güçlerini eyleme geçirmek için dünya komünist partilerinin sürekli, uyumlu, ortak eylemleri bir zorunluktur ...»

*TKP'nin Sesi radyosunun yayınlarını hergün kısa dalgadan Türkiye saatiyle 7.00'de, 19.40'da, 21.15'de 31,5 metre 9,6 megaherz, 11.10'da, 23.30'da ve 1.00'de 48,5 metre 6,2 megaherz üzerinden dinleyebilirsiniz.*

*Ayrıca, TKP'nin Sesi Radyosu, yurtdışındaki işçilerimiz için her Perşembe, kısa dalgadan Orta Avrupa saatiyle 21.30'da, Türkiye saatiyle 23.30'da 48,5 metre 6,2 megaherz üzerinden yayın yapıyor.*

*TKP'nin Sesi, sizin sesinizdir!*

## Sapak noktası

Ülkemiz gün geçtikçe daha büyük bir çıkmazın içine yuvarlanıyor. Bir yandan işbirlikçi-holdingçi burjuvazi ve emperyalist güçler faşizmi dayatıyor. Diğer yandan enflâsyon, pahalılık, işsizlik emekçi halkımızın belini büküyor.

Bu durumda CHP'nin tutumu nedir? CHP ağırlıklı hükümet, halkımızın önünde duran yıkımı önlemek için alınması gereken somut önlemleri çoktan bir yana bıraktı. Hükümet sağcı-solcu demagojisine sapıyor. «Faşizme karşıyız» diyebilmek için üç-beş satılık faşist katili yakalatırken, ilericilerin, gerçek demokratların yığın örgütlerine kilit vuruyor. 141—142'leri piyasaya sürüyor. Devrimci hareketi ezme yolunda, faşist özlü, yeni yeni yasalar çıkartmaya girişiyor. Faşizmi tıraş ederken, demokratik güçlerin kolunu kesmeye kalkıyor.

AP-CHP koalisyonu önerileri yine piyasaya sürüldü. Bu yöneliş AP-CHP koalisyonuyla sonuçlansın, sonuçlanmasın işbirlikçi, holdingçi burjuvaziye hizmet ediyor.

Cumhuriyetin kuruluşundan bu yana kaç kez kılık değiştiren CHP, bu kez de halkımıza sosyal-demokrasinin iç yüzünü öğretiyor. Halkımız böylece sosyal-demokrasinin kaypaklığını, ihanetini yaşıyor. Bu yalpalama ve ihanetler sosyal-demokrasinin tarihinde ilk değildir. 1930'larda Almanya'yı faşizmin çizmesine terkeden Alman sosyal-demokratları bugün Alman emperyalizminin sözcülüğünü yapıyorlar. Dünyanın bir çok yerinde de halklar sosyal-demokrasinin ihanetini yaşadı, yaşıyor.

Ülkemizde olaylar hızla gelişiyor. Artık, işçi, köylü, emekçi halkımız bu dersleri değerlendiriyor. Halkımız yazgısını belirleyecek sapak noktasına vardı. Burada iki yol var. Biri emperyalizme, İMF'lere, NATO'lara, CENTO'lara bağımlılık, tekellerin artan sömürüsü, ülkeyi iç savaşla tehdit eden faşist Türkeşler, Demireller ... Tek sözle milyonların yıkımı, faşizm. Öteki ise, tüm bunlara karşı tek başına duran biricik seçenek: TKP'nin savaş yolunda yürümek, UDC'de birleşmek. Dışa bağımlılığa son vermek. İç gericiliği, faşizmin odaklarını temizlemek. Sosyalizme açılan ileri demokratik düzeni devrimci yoldan kurmak. Kalıcı bir üçüncü yol yoktur. Geçici üçüncü yol politikalarının birbiri ardına iflâsı da bunu kanıtlıyor.

İşte burada en önemli görev komünistlere düşüyor. Sapak noktasına gelen, seçenek arayan halkımıza doğru yolu göstermek, ona politik istemleri için savaşmayı öğretmek, onu eyleme geçirmek komünistlerin görevidir.

## Plân

4. Beşyıllık Plan Tasarısı bir oldu-bittiye getirilerek, CHP Meclisi Grupları'nda bile görüşülmeden «yangından mal kaçırırcasına» Meclisten geçirildi ve «Resmi Gazete»de yayınlandı.

CHP ağırlıklı hükümetçe hazırlanan 4. Beşyıllık Planın stratejik hedefi, Türkiye'de emperyalizme bağlı kapitalistleşme sürecini hızlandırmaktır. Uluslararası Para Fonu adındaki emperyalist kurumun «önerileri», Koç'ların, Eczacıbaşı'ların, Sabancı'ların, Narin'lerin istekleri planın stratejisini oluşturmuştur.

4. Beşyıllık Plan, Türkiye'de holdingleşme düzeyindeki tekelleşme sürecini yoğunlaştırmayı amaçlamaktadır. İstanbul Sanayi Odasınca yapılan bir araştırmanın sonuçları, Türkiye'de tekelleşmenin son yıllarda yoğunlaştığını ortaya koymaktadır. 1977 yılı içinde Türkiye'nin en büyük 291 endüstri kuruluşu, Türkiye'nin tüm yıllık endüstri üretiminin yüzde 43,6'sını kontrol etmektedir.

4. Beşyıllık Planın Meclislerde görüşüldüğü sırada hükümet daha 8 yabancı bankaya Türkiye'de «çalışma»izni vermiştir. Beşyıllık dönemde holdingleşme düzeyindeki tekelleşme yerli-yabancı sermayenin daha da içiçe girmesini, tekel dışında kalanların ise iflasını daha da yoğunlaştıracaktır.

4. Beşyıllık Planı hazırlayanlar, öngörülen proje ve yatırımlar için önümüzdeki beş yıl içinde daha 20 milyar dolar dış borç almayı planlıyorlar. Bu borçlanma üzerine kalkınma, endüstrileşme, işsizliği, pahalılığı, ekonomik bunalımı ortadan kaldırma hayalleri kuruyorlar. Resmi istatistiklere göre 1978 yılı Türkiyesinin dış borçları; 19 milyar dolara ulaşmıştır. Buna bir de Türkiye'nin saldırgan NATO'lar, CENTO'lar için, emperyalizmin körüklediği silâhlanma için harcadığı milyarları eklemek gerek. Yurdumuzda çalışabilen nüfusun % 23'ünü oluşturan işsizliğin, süregenleşen devalüasyonların, fiyat artışlarının ve ekonomik yıkımın ana nedenlerini işte burada aramak gerekir. 4. Beşyıllık Plan bu sorunlara çözüm değil, halkımızın, emekçilerin sırtına kambur üstüne kambur getiriyor. Emperyalizme bağımlılığı arttırıyor.

Tek çıkar yol, TKP'nin Programında öngörülen anti-emperyalist, anti-tekelci dönüşümleri gerçekleştirme, yerli-yabancı tekelci çevrelerin sömürü ve talanını önleme yoludur. Bu da ileri demokratik erkin kurulmasına bağlıdır.

# M İ L İ T A N L A R D A N

## Faşizme geçit yok!

Zonguldak'ta ilericilerin, yurtseverlerin, sosyalistlerin ve komünistlerin «demokratik eylem birliği»nin somutlandığı «Faşist Türkeş Zonguldak'a giremez» mitingi kentimizde derin yankılar uyandırdı. Mitingde anti-faşist belgilerin yanısıra, kürsüden çalınan işçi sınıfı ve demokrasi marşları Zonguldak caddelerinde, göklerinde yankılandı. Enternasyonal hep bir ağızdan söylendi. Yapılar anti-faşist belgilerle süslendi. Demokratik güçlerce korunan örgüt binalarında sabaha kadar marşlar çalındı. 19 Kasım günü şafak sökerken işçi sınıfının partisinin TKP'nin marşı Zonguldak'lıları o günkü eyleme çağırıyordu.

19 Kasım sabahından itibaren havzadaki ilericiler, demokratlar ve anti-faşistler Türkeş'in adamlarına göz açtırmadılar. Yoğun polis ve jandarma yığınağının desteğinde güçlükle Zonguldak'a giren faşist Türkeş halkın örgütlü gücünün yönettiği yığınsal bir tepki ile karşılaştı. Bir gün önceki mitingin coşkusu daha da artarak yaşandı. Adapazarı, Çankırı, Ankara, Kastamonu ve Zonguldak ilçelerinden getirilen faşist çeteler 500'ü bile bulmadı. Türkeş, büyük gösteriler için geldiği Zonguldak'ta MHP il kongresinde kısa bir konuşma yaptıktan sonra, yemek bile yiyemeden kaçmak zorunda kaldı.

Faşistler gerisin geriye dönerken, Çaycuma'nın Kayıkçılar köyünde mola verdiler. Ancak köy halkı kazma, kürek ile faşistlerin peşine düştü. Faşist çeteler, camları kırılmış otobüsleri, Zonguldak ve çevre halkının nefreti altında, yolda su bile içmeden defolup gittiler.

Şimdi Zonguldak'ta eylem birliğinin yeni girişimleri, halkın can güvenliğini sağlama yönünde yeni atılımlar örgütleniyor ve başarıya ulaşıyor.

*Zonguldak'tan bir işçi*

## İki yaklaşım

*(2. sayfadan devâm)*

du. «Karşı taraf» Moskova deklarasyonunda barış konusundaki ilkesel tutumunu bir kez daha dile getirmiştir. Bütün dünya ilerici, barışsever güçlerle birlikte halkımızın da selâmladığı bu tarihsel belge, silâhlanmanın önlenmesi için pratik yollar gösteriyor, yeni öneriler getiriyor. Moskova deklarasyonunda *«Varşova Antlaşması üyesi ülkeler, barışı güçlendirmek ve güvenliği sağlamak için her türlü silâh indirimine, nükleer silâhları sınırlamaya, bunları yasaklamaya, silâhlanmanın önüne geçmeye hazırdır»* deniyor.

## Kimle birlikte

Eylem birliğine kimleri çekmeli? Bu soruya kimileri, şu ya da bu gösteriye «en çok militan getirecek olanı» biçiminde yanıt veriyor. Kimileri de, «sosyaldemokratların benimseyebileceği» kimselerle eylem birliği alanını sınırlıyor.

Her iki görüş de belirli bir durumda geçerli olan yanıtı mutlaklaştırdığı, böylece eylem birliğine girebilecek şu yada bu gurubu dışladığı için yanlıştır.

Kuşkusuz eylem birliğine katılan örgütlerin «eylem» alanında varlıklarını duyurmaları gerekir. Ama, öyle bir durum olabilir ki, sosyal-demokrat bir sendika yönetimiyle birlikte yapılacak bir *açıklamanın* goşist bir gurupla birlikte yapılacak bir *sokak gösterisinden* çok daha yığınsal etkisi olabilir.

Kuşkusuz sosyal-demokratları eylem birliğine çekmek zorunludur. Ama öyle bir durum olabilir ki, goşist denilen gurupların da katıldığı bir gösteri, sağ sosyal-demokrat önderlerin hıyanetini gören milyonlarca emekçinin özlemlerine karşılık verebilir, o ana kadar ikircimli duran sosyal-demokratlarla eylem birliğine olanak verir.

Hangi somut durumda, hangi yanıtın geçerli olduğu, işçi sınıfının savaşını ileri götürdüğü sorusu için reçete verilemez.

Kim emperyalizme, onun her türlü belirtisine, siâhlanmaya, gerginliği arttırmaya, faşizme, faşist saldırının en küçük örneğine, tekellere, bunalımın belirtilerine, işsizliğe, pahalılığa karşı çıkıyorsa, onların *tümünü* eylem birliğine çekmek gerekiyor. Bunların tümünün bir araya gelmediği koşullarda, TKP her biriyle — onlar ortak savaşa yaklaştıkları ölçüde — ayrı ayrı ortak düşmana karşı eylem birliği yapıyor, ama bundan ötürü ötekileri dışlamıyor.

Eylem birliğini sürekli kılmaya, cephe birliğine yönelik politik platform tartışmalarında (ortak hedefleri saptama tartışmalarinda) tek bir eylemin hazırlanmasından çok daha karmaşık sorunlar ortaya çıkıyor. Bu tartışmalarda komünistler örneğin, bugünkü hükümetin «anarşiyle savaş» adı altında demokratik güçlere de baskı uygulamasına karşı çıkıyorlar. Aynı zamanda, «faşizmin erkte olduğu» yolundaki goşist tezleri de sert bir biçimde eleştiriyorlar. Bazı sosyalistlerce öne sürülen goşist yönelimli örgütleri eylem birliğine almama önerilerini benimsemiyorlar, öte yandan sosyal-demokratları eylem birliğinden uzaklaştırıcı her türlü goşist sekterlikle savaşıyorlar. Burjuva reformizminin ve sosyaldemokrat akımın etkinliğini görmezlikten gelmeyen komünistler, bu akımlara karşı esnek bir politika izliyorlar. Komünistler, yığınların kendi deneyleri temelinde CHP sağ kanat yöneticilerinden yüz çevireceklerine inanıyorlar.

TKP, burjuva reformizmine, burjuva milliyetçiliğine, sağ ve «sol» oportünizme, bireysel terörizme ve eylemsizliğe karşı ilkesel ideolojik savaşı ardıcıl yürütmenin eylem ve cephe birliğinin zorunlu koşulu olduğunu vurguluyor. Çünkü işçi sınıfının, ulusal demokratik güçlerin bölünmüşlüğünün sorumluları bu akımların yürütücüleridir. Komünistler eylem birliğini masa başında pazarlıklar düzeyine indirme ya da sonu gelmeyen sözde «ideolojik» tartışmalar biçiminde yozlaştırmaya karşı çıkar. *Eylem birliğini engelleyen* her görüşü, her tutumu *yığınların önünde* sergiler, eleştirirler.

---

## Özgül koşullar

*(8. sayfadan devam)*

üzerinde durmalıdır. Parti sıralarının temizliği, üye bileşiminin sınıfsal niteliği korunmalı, parti üyeliğinin tüzüğümüzde yazılı Lenin'ci tanımının güncel önemi kavranmalı, üye alımında biricik ölçüt bu tanım olmalıdır. Üyenin niteliğinde gelişmiş kapitalist ülkelerdeki koşullar değil, kanlı boyutlara ulaşan ülkemizdeki sınıf savaşı koşulları göz önüne alınmalıdır. Bu ilke üye seçiminde olduğu gibi, üyenin eğitiminde de yol gösterici olmalıdır.

Yurtdışındaki işçi hareketinin politik bakımdan aktifleşmesi, parti örgütlerinin de devrimci eylemlerini yoğunlaştırmaları zorunluğunu doğuruyor. Bu çizginin izlenmesinde nesnel koşullar değil, kadrolar belirleyicidir. Bu da parti kadrolarının yığınsal savaşlar içinde ve ideolojik bakımdan eğitilmesi sorununun önemini gösteriyor.

Yurtdışında savaşan komünistler, bulundukları ülkelerin komünist partilerinin doğrultularındaki Leninci bütün özellikleri benimsiyorlar. Bu, ideolojik eğitim için bir olanaktır. İşçilerimizin yoğun olduğu F. Almanya'da, özellikle AKP'nin Marksizm-Leninizme ve proletarya enternasyonalizmine bağlılığı, işçilerimizin politik, ideolojik eğitiminde büyük bir olanaktır. Alman komünistlerinin şimdi kutlanan 60 yıllık savaş tarihini incelemek, bu partinin değişik koşullarda, uyguladığı bütün savaş yolları ve biçimlerini kavramak gerek. Çünkü Liebknecht'lerin, Thälmann'ların partisinden işçilerimizin kuşkusuz öğrenecekleri çok şey vardır.

## Bunalımlar ve UDC

Sertleşen çelişkilerin, derinleşen bunalımların sonu nereye varacak? İMF heyeti bir daha geldi. Bir daha devalüasyon. İşçi ücretlerinin daha sert dondurulması. Fiyatlara daha yüksek zam, diye diretiyor İMF.

TKP MK, Ecevit hükümetinin programını eleştiren bildirisinde, bu programla bunalımların üstesinden gelinemeyeceğini belirtmiş, ancak açık bir anti-emperyalist, demokratik bir programla bunalımların üstesinden gelineceği gerçeğini bir daha vurgulamıştı. Bunalımların üstesinden gelemeyen hükümetin ergeç baskı önlemlerine de başvuracağı, bunun sosyal objektif bir yasallık olduğu da biliniyor. TKP MK bu durumda tek çıkış yolunun bütün anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin eylem birliği ile, UDC ile toplum gelişmesine yön vermelerini önermişti.

Ecevit hükümeti faşist saldırganlara karşı eldeki yasaları uygulayacağına, bu odakları yasa dışı ilân edeceğine, kapatacağına, «sağ-sol», «anarşi» edebiyatı ile faşist saldırganların varlığını örtbas etmeye çabalıyor. MHP, AP yöneticileri de rahatça faşist saldırılarını MİT'in, yer yer polisin yardımı ile örgütleyebiliyor.

DİSK'in girişimi ile 30 demokratik yığın örgütünün anti-faşist, anti-emperyalist eylem birliğine girişmeleri ve bu yönde bazı somut önlemler almaları üzerinde önemle durulacak bir gelişmedir.

Yığınsal ve örgütsel eylemlerle faşist tehlikeyi önlemek, toplumun halktan ve demokratik haklardan yana gelişmesini sağlamak olasıdır. Türkiye'de bu gibi bir gelişmeyi sağlayacak güçler vardır. Ama bu güçler dağınık, hatta birbiri ile çatışma içinde. 30 kadar demokratik örgüt bu çatışma ve çelişkileri dürüst bir diyaloga ve tartışmaya dönüştürerek anti-faşist, anti-emperyalist ortak noktalar üzerinde bir eylem birliğine yöneldi. Bu hareket noktasına dayanarak demokratik yığın örgütlerinin daha geniş bir eylem birliğini sağlamak olanakları yaratılmıştır. Yığın örgütleri faşizme karşı eylem birliğine geçtikleri her yerde faşizmin gerilediği ve yenilgiye uğradığı gerçeğinin bir örneğini Zonguldak'ta gördü. Zonguldak halkı faşist Türkeş'i kentten kovdu. Bu, bütün demokratik yığın örgütlerinin eylem birliği ile ve örgütsel bir savaşımla elde ettikleri bir başarıdır.

FAŞİZME GEÇİT YOK!

# PARTİ YAŞAMI

## TKP'ye özgürlük!

Bu belgi işçilerin, köylülerin katıldıkları yığınsal toplantı ve gösteri yürüyüşlerinde büyük bir coşkuyla sık sık haykırılıyor. Bu belgi, yığınların günlük sesi oluyor.

Bu ses, bu belgi, başlıbaşına kuru bir dilek değildir. Komünist Partisi'nin yığınlara inişiyle, onların güncel istemlerini dile getirmesiyle, onlara gelecek için aydınlık bir çevren açmasıyla, işçi sınıfımızın, halkımızın bu uğurdaki savaşlarını örgütlemesiyle bağlıdır. Bu belgi, TKP'nin savaş programıyla, politikasıyla, strateji ve taktiğiyle bağlıdır. Bu istemin böylesi yaygınlaşması, bir de bu programın, bu politikanın doğruluğunu kanıtlıyor.

TKP, en başta, emperyalizme, Amerikan boyunduruğuna karşı, ulusal bağımsızlık için savaşıyor. TKP, Türkiye'nin NATO'dan çıkması, ikili kölelik anlaşmalarının yırtılması, topraklarımızdaki Amerikan-NATO üslerinin kaldırılması için savaşıyor. Silâhlanma yarışına Türkiye'nin katılmaması, NATO'ya ordu beslememesi, bütçeden her yıl aslan payının bu uğurda harcanmaması için savaşıyor. Bölgemizde güvenlik, dünyada barış, yumuşama süreci için savaşıyor. Komşularımızla, en başta Sovyetler Birliği'yle iyi ilişkilerin geliştirilmesi için savaşıyor.

TKP, ülkemizde yerli, yabancı tekellerin egemenliğine, toprak ağalarının baskılarına, faşist tırmanışa, zorbalığa, ulusal ezgiye, şovenizme karşı savaşıyor. Tüm faşist örgütlerin, MHP'nin kapatılması, devlet aygıtının, ordunun faşistlerden arındırılması için savaşıyor. Yalnız 141—142 değil, tüm anti-demokratik yasaların, işçi sınıfının örgütlenmesine konan tüm yasakların kaldırılması, komünistlere, tüm ilerici, demokratik güçlere karşı yürütülen baskılara son verilmesi için savaşıyor.

TKP, sosyalizme açılan ileri demokratik bir aşama için, işçi sınıfının, sendikal hareketin birliği için, bütün anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin ulusal demokratik cephede birleşmesi için, bu cepheyi örgütlemek için savaşıyor.

TKP'ye özgürlük savaşı bütün bu istemler, amaçlar için savaştır. TKP'nin fabrikalarda, işyerlerinde, yığınlar arasında, köyde-kentte örgütlenmesi savaşıdır. TKP, legal-illegal, hangi koşullarda olursa olsun, yukarıdan aşağıya sayılan bütün bu istemler için sonuna kadar savaşacaktır. Markşçı-Leninci ilkelerinden hiçbir ödün vermeyecektir.

## Belgilerin önemi

Parti politikasını, stratejisini ve taktiklerini belgilerle somutlar. Yığınlar bizi belgilerimizle tanırlar. Diğerlerinden ayırırlar.

Belgiler politikamızı net açıkladığı, somut duruma uygun düştüğü oranda işlev görürler, yığınlarca benimsenirler.

İdeolojik ve politik savaşımda belgiler önem kazanırlar. Çünkü onlar özlü anlatımlardır. Sapmaları anlatan belgilere karşı doğru belgiler ileri sürmek ve bunların kavgasını vermek zorunludur.

Bu kavgayı kör döğüşüne çevirmek, sekterlik yapmak yanlış olduğu kadar, liberalistçe davranmak, kendi belgilerimizin başka belgilerle zayıflatılmasına izin vermek de doğru değildir.

Bu sorun daha çok eylem birliklerinde ortaya çıkmaktadır. Eylem birliklerinde ortak belgilerde anlaşmak zorunludur. Buna çaba harcamak gerek. Ancak bu çabayı harcarken kendi belgilerimizin etki kazanmalarını gözardı edemeyiz.

Bazen doğru içerikli bir belgi yanlış ağızlarda yanlış anlamlar kazanabilir. Bu tür belgileri kullanırken dikkatli olmak gerek. Sadece içeriğine bakarak benimsemek olmaz. Onun hangi yanlış anlaşılmaları çağrışımladığı da unutulmamalıdır. Öte yandan doğru belgileri başkalarına terketmek de olmaz.

Örneğin «Faşizme geçit yok!» belgisi bizim temel belgimizdir. Yığınlara malolmuştur. Özlü bir belgidir. Ülkemizdeki politik durumu doğru biçimde anlatır. Faşizmin tırmanmakta olduğunu gösterir. Bu belgi yığınları kavgaya çağırır. Öte yandan özellikle goşist unsurların kullandığı «Kahrolsun faşizm!» belgisi vardır. İçerik olarak kuşku yok ki doğrudur. Kim faşizmin kahrolmasını istemez. Ancak bu belgiyle goşistlerin ülkemizde açık faşist bir diktanın var olduğunu söylemek istediklerini biliyoruz. Bu nedenledir ki bu belginin bu tür kullanımına karşı çıkıyoruz. Ama biz yeri geldiğinde bu belgiyi de kullanırız. Bunun en güzel örneği Ekim Devrimi Gecesinde görüldü. Nazizim, dünyada faşizm anlatılırken dinleyiciler «Kahrolsun faşizm» diye bağırdılar. Fakat ülkemizle ilgili bölümlerde «Faşizme geçit yok!» belgisi atıldı. Bu durum politik düzeyin, bilinçliliğin çok güzel bir göstergesi oldu.

Belgilerin bir kısmı temel belgilerimizdir. Bir kısmı ise diğer unsurlarla birlikte atabileceğimiz belgilerdir. Örneğin, «Faşizme karşı birlik!», «Faşizme karşı omuzomuza!» belgilerini hem kendi eylemlerimizde hem diğer unsurlarla birlikte yaptığımız eylemlerde kullanabiliriz. Ancak bir koşulla. Temel belgimizi güçlendirmeyi, yaygınlaştırmayı gözardı etmeden. Faşizme geçit vermemeye savaşıyoruz. Bu alanda temel belgimiz «Faşizme geçit yok!» belgisidir. Bu savaşı diğer ilerici-devrimci güçlerle omuzomuza vereceğiz. Faşizm özlemcilerini ezecek, faşizmi arayanlara demokrasiyi aratacağız.

## Özgül koşullar

F. Almanya'da patlayan çelik grevine Türkiyeli işçiler yığınsal katıldılar. Grev boyunca yoğun bir örgütsel aktiflik gösterdiler. Daha önce faşist Türkeş'e karşı gerçekleştirilen yığınsal gösteriler de anımsanırsa şu sonuca varılır:

Birincisi, yurtdışındaki işçi hareketinin politikleşme süreçleri hızlanıyor, bu bir yanda partimizin ve demokratik örgütlerin güçlenmesiyle, Türkiyeli işçi yığınlarında enternasyonal bilincin gelişmesiyle, öte yandan da gerici-faşist örgütlerin aktifliğini arttırmasıyla beliriyor. İkincisi, deney şu gerçeği gösteriyor: Eğer parti örgütleri doğru bir önderliğe sahip olursa, eğer devrimci savaş yolu yurtdışındaki komünistlere açıklıkla kavratılırsa, partimizin militan kadroları her türlü olumsuz öğelerin etkilerini kırabilir ve ülkemizde yürüyen sınıf savaşına da, yurtdışında yürüyen sınıf savaşına da başarıyla uyumlu bir şekilde ayak uydurabilir.

Partili yoldaşlarımızın, on binlerce işçimizin son olaylarda kanıtlanan devrimci olanaklarını değerlendirmek gerekir. Bu da, içinde bulunulan somut koşulların bilimsel bir çözümlemesini ve kararların bu çözümlemeye dayandırılmasını zorunlu kılar. Bunun tersine her adım dar pratikçiliğe, ilkesizliğe götürür, işçi hareketine zarar verir. Bu, aynı zamanda, tüm parti kadroları arasındaki deneyim ve yetişmişlik düzey farklarını giderme yolundaki MK Plenum kararlarının uygulanması için de zorunludur.

Bu bakımdan yurtdışındaki parti örgütlerimiz içinde bulundukları koşulların olumlu ve olumsuz yanlarını incelemeli, özellikle sağcı sosyal-demokrat reformizmin, milliyetçiliğin ya da ulusal nihilizmin zararlı etkilerine karşı ideolojik savaşı yoğunlaştırmalı, Türkiye'deki sınıf savaşının biçimleri, kadroların özverilik, atılganlık, girişimcilik, yiğitlik nitelikleri

*(Devamı 7. sayfada)*